

Tal på civilkuragets dag, La Mano/Stockholm, 12/10 2023

Gabriel Kuhn (generalsekreterare SAC Syndikalisterna)

I slutet av året 1999 befann jag mig i det franska utomeuropeiska territoriet Nya Kaledonien i Stilla havet. Det fanns e-post, men den var inte lätt tillgänglig. Jag korresponderade med mina vänner genom att skicka kassetband med ljudinspelningar fram och tillbaka.

En av mina vänner hade nyligen flyttat från Tyskland till Umeå. När jag hämtade ett kassetband från henne på postkontoret i Nouméa, Nya Kaledoniens huvudstad, fanns det ett ljudklipp med från en demonstration i hennes nya hemstad. Min vän kommenterade händelserna och berättade att en syndikalist hade mördats av nazister. I bakgrunden hörde jag ett tal på ett språk jag inte förstod vid den tiden.

Den syndikalist som hade mördats var Björn Söderberg. Demonstrationen hade anordnats av Umeå LS, medlemsorganisation i SAC, Sveriges Arbetares Centralorganisation. Att jag 24 år senare skulle vara organisationens generalsekreterare kändes väldigt avlägset då. Det skulle dröja nästan ett årtionde till innan jag ens flyttade till Sverige.

Björn Söderberg var den första personliga kopplingen jag hade till SAC. Jag var politiskt skolad och hade hört talas om organisationen, antagligen läst något om den på tyska eller engelska i historiska genomgångar av syndikalistisk och anarkistisk organisering. Men jag hade aldrig träffat någon medlem eller känd någon medlem vid namn.

Jag önskar att det inte hade varit så. Jag önskar att jag istället hade fått träffa Björn när jag flyttade till Sverige år 2007. Att jag hade kunnat lära mig av honom och att han hade kunnat berätta om sitt engagemang, kanske visat mig runt SAC-huset på Sveavägen och förklarat en av världens mest komplicerade organisationsstrukturer för mig.

Det är sorgligt att det inte blev så. Men jag är stolt över att vi samlas här för att hedra Björns minne och att det finns ett civilkuragepris i hans namn. Björn Söderberg står för det som gör SAC starkast och för det som SAC visar i sina bästa stunder: principfasthet, vaksamhet och mod. Joe Hill i all ära, men vi kan sörja och organisera oss ändå.

Tack.